

VERGADER - ETIQUETTE

Beste collega,

Bedankt dat u naar de vergadering bent gekomen. Fijn. Uw tijd is kostbaar, toch? Althans, dat is wat u altijd zegt. En nu u er toch bent, kunnen we misschien wat afspraken maken?

Ik zie namelijk twee mobiele telefoons op tafel liggen met daarop een appeltje. Laten we met dat appeltje beginnen. Ik heb een lichte vorm van misofonie, weet u. Dat betekent 'haat voor geluid'. Het is een officiële, psychiatrische aandoening. Googlet u het maar! Misofonie kan optreden als iemand anders aan het eten is. Bijvoorbeeld een appeltje. Ik word daar heel agressief van. Daar kan ik niets aan doen, maar u begrijpt dat het vermoeiend is om die gevoelens te onderdrukken en dat gaat weer ten koste van mijn bijdrage aan de vergadering. Zo verspil ik uw kostbare tijd. Dat willen we toch niet? Zullen we daarom afspreken dat de vergaderruimte geen kantine is?

Fijn.

En dan: die telefoons. Waarom heeft u twee telefoons bij u? Die éne is privé, zegt u? U houdt privé en zakelijk gescheiden? Goed van u. En daarom neemt u uw privé-mobiel mee naar de vergadering? Ligt uw schoonmoeder misschien in het ziekenhuis? Nee? En die zakelijke telefoon? Heeft u storingsdienst? Ook niet?

Misschien is het dan goed om te weten dat alleen al de aanwezigheid van een mobiele telefoon ten koste gaat van uw aandacht en concentratie. En uw tijd is al zo kostbaar. Zonde toch? Zou u daarom beide telefoons weg kunnen doen?

Fijn.

Dan kunnen we nu beginnen.